

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2013/1/ES

(2012. gada 20. decembris),

ar kuru groza Direktīvu 93/109/EK, ar ko nosaka sīki izstrādātu kārtību tiesību kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās izmantošanai Savienības pilsoņiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuras pilsoņi tie nav

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

cinājums, kas apstiprina, ka atbilstīgajai personai nav atņemtas tiesības kandidēt piederības dalībvalstī vai ka šāds aizliegums tām nav zināms.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 22. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Ikviens Savienības pilsoņa tiesības balsot un tiesības kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās savas dzīvesvietas dalībvalstī ir atzītas Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. panta 2. punkta b) apakšpunktā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 39. panta 1. punktā. Padomes Direktīvā 93/109/EK (1993. gada 6. decembris), ar ko nosaka sīki izstrādātu kārtību balsstiesību un tiesību kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās izmantošanai Savienības pilsoņiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuras pilsoņi tie nav ⁽²⁾, ir noteikta šo tiesību izmantošanas kārtība.

(2) Komisijas 2006. gada 12. decembra un 2010. gada 27. oktobra ziņojumi par Direktīvas 93/109/EK piemērošanu attiecīgi 2004. gada vēlēšanām un 2009. gada vēlēšanām atklāja vajadzību grozīt konkrētus Direktīvas 93/109/EK noteikumus.

(3) Direktīvā 93/109/EK ir paredzēts, ka ikviens Savienības pilsonis, kam ir atņemtas tiesības kandidēt saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts vai piederības dalībvalsts tiesību aktiem, nevar izmantot šīs tiesības dzīvesvietas dalībvalstī Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Tālab Direktīvā 93/109/EK ir prasība, ka Savienības pilsonim, iesniedzot kandidāta pieteikumu dalībvalstī, kas nav tā piederības dalībvalsts, ir jāuzrāda piederības dalībvalsts kompetento iestāžu aplie-

(4) Sarežģījumi, ar ko šādi pilsoņi sastopas, nosakot iestādes, kuras ir pilnvarotas izsniegt šo apliecinājumu, un mēģinot to iegūt laikus, traucē izmantot tiesības kandidēt un samazina to Savienības pilsoņu skaitu, kuri kandidē Eiropas Parlamenta vēlēšanās dzīvesvietas dalībvalstī.

(5) Prasība šiem pilsoņiem iesniegt šādu apliecinājumu attiecīgi būtu jāatceļ un jāaizstāj ar paziņojumu, kurš iekļauts oficiālajā deklarācijā, kas šiem pilsoņiem ir jāiesniedz kā daļa no to pieteikuma, un kurā apliecināts, ka attiecīgajai personai nav atņemtas tiesības kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

(6) Dzīvesvietas dalībvalstij būtu par šo deklarāciju jāpaziņo piederības dalībvalstij, lai pārbaudītu, vai Savienības pilsonim patiešām nav atņemtas tiesības kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās piederības dalībvalstī. Saņemot šādu paziņojumu, piederības dalībvalstij būtu dzīvesvietas dalībvalstij jāsniedz attiecīga informācija tādā termiņā, kas ļautu efektīvi izvērtēt kandidatūras pieņemamību.

(7) Ja piederības dalībvalsts laikus nesniedz minēto informāciju, tam nebūtu jāliedz tiesības kandidēt dzīvesvietas dalībvalstī. Gadījumos, kad attiecīgā informācija tiek sniegta vēlāk, dzīvesvietas dalībvalstij, izmantojot attiecīgus pasākumus saskaņā ar tās valsts tiesību aktos noteikto procedūru, būtu jānodrošina, ka Savienības pilsoņiem, kuriem ir atņemtas tiesības kandidēt savā piederības dalībvalstī, bet kuri ir reģistrēti vēlēšanu sarakstos vai kuri jau ir ievēlēti, tiktu liegtas tiesības tikt ievēlētiem vai izmantot mandātu.

(8) Ņemot vērā to, ka pieņemamības procedūra dalībvalstī citas dalībvalsts pilsonim neizbēgami ir saistīta ar vairāk administratīviem pasākumiem nekā šīs dalībvalsts pilsoņiem, dalībvalstīm būtu jāvar tādēļ Savienības pilsoņiem, kas nav to pilsoņi, kandidēšanas pieteikuma iesniegšanai noteikt citu termiņu nekā valsts pilsoņiem. Jebkādām termiņa atšķirībām ir jābūt tikai nepieciešāmām un proporcionālām, lai laikus varētu ņemt vērā

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. septembra (OV C 219 E, 28.8.2008., 193. lpp.) un 2012. gada 20. novembra normatīvā rezolūcija (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ OV L 329, 30.12.1993., 34. lpp.

piederības dalībvalsts informācijas paziņojumus, lai varētu noraidīt pieteikumu pirms kandidātu nominēšanas. Šādai atsevišķa termiņa noteikšanai nebūtu jāietekmē termiņi citu dalībvalstu pienākumiem veikt paziņošanu saskaņā ar Direktīvu 93/109/EK.

- (9) Lai atvieglotu saziņu starp valstu iestādēm, dalībvalstīm būtu jānorāda viens kontaktpunkts, kas atbild par informācijas paziņošanu par šādiem kandidātiem.
- (10) Lai nodrošinātu, ka efektīvāk tiek apzināti kandidāti, kuri iekļauti vēlēšanu sarakstā gan savā piederības dalībvalstī, gan dzīvesvietas dalībvalstī, to ziņu saraksts, kas Savienības pilsoņiem tiek prasītas, iesniedzot pieteikumu kandidēt dzīvesvietas dalībvalstī, būtu jāpapildina ar ziņām par šādu pilsoņu dzimšanas datumu un vietu un viņu pēdējo adresi piederības dalībvalstī.
- (11) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros izskaidrota saikne starp direktīvas elementiem un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu.
- (12) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 93/109/EK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 93/109/EK groza šādi:

1) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ikviens Savienības pilsonis, kas dzīvo dalībvalstī, kuras pilsonis tas nav, un kam ar atsevišķu tiesas nolēmumu vai administratīvu lēmumu ar noteikumu, ka pēdējam var piemērot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts vai piederības dalībvalsts tiesību aktiem ir atņemtas tiesības kandidēt, nevar izmantot šīs tiesības Eiropas Parlamenta vēlēšanās dzīvesvietas dalībvalstī.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dzīvesvietas dalībvalsts pārbauda, vai Savienības pilsoņiem, kas izteikuši vēlēšanos tajā izmantot tiesības kandidēt, piederības dalībvalstī šīs tiesības nav atņemtas ar atsevišķu tiesas nolēmumu vai administratīvu lēmumu ar noteikumu, ka pēdējam var piemērot tiesiskās aizsardzības līdzekļus.”;

c) pantam pievieno šādus punktus:

“3. Piemērojot šā panta 2. punktu, dzīvesvietas dalībvalsts paziņo piederības dalībvalstij par 10. panta 1. punktā minēto deklarāciju. Šajā nolūkā atbilstīgo un pieejamo informāciju piederības dalībvalsts jebkādā pienācīgā veidā sniedz piecu darbdienu laikā, sākot no paziņojuma saņemšanas brīža, vai, ja iespējams, īsākā termiņā, ja tā lūgusi dzīvesvietas dalībvalsts. Šāda informācija var ietvert tikai ziņas, kas tieši nepieciešamas šā panta piemērošanai, un to var izmantot tikai šim mērķim.

Ja dzīvesvietas dalībvalsts informāciju nesaņem noteiktajā termiņā, kandidātam tomēr ļauj piedalīties.

4. Ja sniegtā informācija padara par spējā neesošu deklarācijas saturu, dzīvesvietas dalībvalsts, neatkarīgi no tā, vai tā saņem informāciju noteiktajā termiņā vai vēlāk, veic atbilstīgus pasākumus saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem, lai liegtu attiecīgajai personai kandidēt vai, ja tas nav iespējams, liegtu šai personai vai nu tikt ievēlētai, vai arī izmantot mandātu.

5. Dalībvalstis norāda kontaktpunktu, kuram uzdots saņemt un pārsūtīt informāciju, kas vajadzīga 3. punkta piemērošanai. Tās paziņo Komisijai šo kontaktpunktu vārdus un informāciju, kā ar tiem sazināties, un jebkuru atjauninātu informāciju vai izmaiņas attiecībā uz tiem. Komisija izveido kontaktpunktu sarakstu un dara to pieejamu dalībvalstīm.”;

2) direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) viņa valstspiederību, dzimšanas datumu un vietu, viņa pēdējo adresi piederības dalībvalstī un adresi dzīvesvietas dalībvalsts vēlēšanu teritorijā”;

b) panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“d) ka viņam ar atsevišķu tiesas nolēmumu vai administratīvu lēmumu ar noteikumu, ka pēdējam var piemērot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, nav atņemtas tiesības kandidēt dzīvesvietas dalībvalstī.”;

c) panta 2. punktu svīturo.

2. pants

1. Dalībvalstīs līdz 2014. gada 28. janvārim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tiem nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka kārtību, kādā izdara šādu atsauci.

2. Dalībvalstis dara zināmu Komisijai to galveno valsts tiesību aktu tekstu, kurus tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2012. gada 20. decembrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

E. FLOURENTZOU
